மாதர் மனோரஞ்சினி.

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்”—ஔவையார்.

VOL. III.	Madras: January 1902.	No. 11.
புத்த. 3.	சென்னப்பட்டணம் 1902ஹு ஜனவரி மீ.	இல. 11.

இந்து ஸ்திரீகளின் நிலைமை.

“எங்கு மாதர்கள் கண்ணியமாய் நடத்சப்படுகிறார்களோ அங்கு தேவதைகளும் சந்தோஷமாய் வசிக்கின்றார்கள்; ஆனால் எங்கு அவர்கள் கண்ணியப்படுத்தப்படவில்லையோ அந்தவிடத்தில் செய்கிறகாரியங்கள் எல்லாம் பலனில்லாததாகப் போய்விடுகின்றன.”.

“எந்த வம்சத்தில் பெண்பந்துக்கள் முதலியவர்கள் விசனப்படுகிறார்களோ அந்த வம்சம் நசித்துபபோகின்றது. எந்த வம்சத்தில் அவர்கள் விசனப்படவில்லையோ அந்த வம்சம் எப்போதும்விருத்தியடைகின்றது.” (3-வது அத்தியாயம். 56, 57-வது சுலோகம். மநுதர்மசாஸ்திரம்.)

பூர்வீகத்தில் இந்தியாவில் ஸ்திரீகள் சந்மானிக்கப்பட்டும், அதிகமாய் கௌரவப்படுத்தப்பட்டும் வந்தார்களென்றும், அப்படிப்பட்ட நடத்தையை சந்தேகமற இப்பொழுது ஐரோப்பா கண்டத்தில் பார்க்கலாமென்றும் ஆனால் தற்காலத்தி லிந்தியாவிலோ ஸ்திரீகளுக்குண்டான மரியாதையை யிழந்து கேவலமாத்ம சந்துஷ்டிக்காகவும், வாய்திறவாமற் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறதற்குமே உபயோகப்படுத்தப் படுகிறார்களென்றும், பிரான்சு தேசத்திய கிரந்த கர்த்தாவாகிய லூயி ஜாக்கோலியட் என்பவர் நன்றாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார். மேலும், இந்தியாவின் நாகரீகமோ மற்றதேசத்திய நாகரீகங்களைக்காட்டிலும் முந்தியதும், ஸ்திரீகளுக்கு மனிதர்களோடு குடும்பத்திலாவது வெளிச்சங்கத்திலாவது சமமான நிலைமையையளிக்கக்கூடியதென்று மவரே சொல்லியிருக்கிறார். வெகு காலத்திற்கு முன் மனுதர்மசாஸ்திரமானது ஹிந்துக்களால் கிஞ்சித்தேனுந் தவறாமல அனுசரிக்கப்பட்டுவந்தது. ஆதி ஹிந்து சட்ட நிரூபணராகிய மனுவானவரித்தப் பூமண்டல சிருஷ்டிக்குமுன், சுயம்புவாயும் பராபரவஸ்துவாயு மிருக்கிற கடவுள் தன்னையே யாணொருபாகமாயும் பெண்ணொரு பாகமாயும் வகுத்தாரென்று சொல்லியிருக்கிறார். மேற்கூறிய உதாரணத்தினால் ஸ்திரீகளுக்கும் மனிதர்களுக்கு மிருக்கிற சமமான நிலைமையை நன்றாய் விளக்குகின்றது. எப்படி ஒருபழத்தினொரு சமபாகம் மற்ற சமபாகத்தைப் போல சுவையிலும், வாசனையிலும், மற்ற எல்லாவிதத்திலு மொத்திருக்கிறதோ அப்படியே ஆணும் பெண்ணு மொரே வஸ்துவின் சமபாகங்களாகையால், ஒரே விதமான குணமும், தேகவலிமையுமுடையவர்களும், ஒரே விதமான சுதந்திரங்களுக் குரியவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் புருஷர்களெந்தெந்த நிலைமைக்குரியவர்களோ அதே நிலைமைக்கு ஸ்திரீ

களுமுரித்தானவர்கள். இவ்விரண்டு வகுப்பினர்களையும் பக்ஷபாதமின்றி, பேதமில்லாமல் நடத்துவதே தர்மசாஸ்திரத்தை யனுசரித்த நீதியேயாம்.

நம் பூர்விக சட்டநிரூபணர்கள் பலரிந்த வுண்மையைத் தீர ஆராய்ந்தறிந்து, ஸ்திரீகள் மனிதர்களைப்போல கல்விப் பயிற்சிக்கும் தத்துவஞான போதனைக்கும் தகுதியானவர்களென்று உலகமறியக் கூறியிருக்கிறார்கள். நமது சாஸ்திரங்களை நோக்குமிடத்து, அநேக ஹிந்து ஸ்திரீகள் நம் வேதங்களை நன்றாய்க் கற்று, இவ்வுலக சிந்தையை யொழித்து, மனதை பரபிரம்மத்தில் நாட்டி, தங்கள் வாழ்நாட்களை கழித்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ருக்வேதத்தில் முதல் புஸ்தகத்தில் 126 - வது சுலோகத்தை ரோமேஷா என்ற மாதும், அதே புத்தகத்தில் 179 - வது சுலோகத்தை லோபாமுத்திரா என்ற மாதும், வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்திரனுக்கு பரம்பொருளாகிய சிவனைப்பற்றி உபதேசித்த அதிதியும், விஸ்வவரா, ஷஷ்வதி, கார்கி, மைத்ரேயி, அபல, கோஷு என்ற அநேக கல்வி தேர்ச்சியுள்ளமாதர்களிருந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்குவடமொழியில் "பிரம்மவாதினீகள்" என்றுசொல்லுவார்கள். ப்ரம்மவாதினீ யென்றால் ப்ரம்மத்தை யாராய்ந் தறிந்து சொல்பவள். இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகள் முற்காலத்தில் மோக்ஷசாதனமான தர்மகைங்கரியங்களைச் செய்கிறவர்களும், பரிசுத்தமான பாட்டுப் பாடுகிறவர்களுமாயிருந்தார்கள். மேலுமிவர்கள் மகா பாண்டித்தியமுள்ள தத்துவஞானிகளோடெதிர்த்து வாதாடி அவர்களைச் சிலகஷ்டமான தத்துவசங்கதிகளில் தோர்க்கடித்துமிருக்கிறார்கள். இதுவுமன்றிச் சில இந்து பண்டிதர்கள் தததுவத்தைக் குறித்து வாதிக்கும்பொழுது மத்தியஸ்தர்களாயிருந்திருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் பார்க்குமிடத்து ஸ்திரீகள் கொஞ்சமேனும் மனிதர்களைக் காட்டிலும் தாழ்ந்தநிலைமைக் குரித்தானவர்களல்லரென நன்றாய்த் தெரியவரும்.

மேலுமொரு மனிதன் தன்னுடைய மனைவியோடு, ஒவ்வொரு தர்மகாரியத்தையும், மோக்ஷத்துக்குரிய காரியத்தையும் செய்யவேண்டியதென்றும், அவளன்றி யவனவைகளைச் செய்வானாகி லவனுடைய கோரிக்கை முழுது மீடேறா தென்றும், நம்முடைய வேதங்களும், சாஸ்திரங்களும் முறையிடுகின்றன. கணவனைத் தெய்வமெனக் கொண்டாடி மேற்கூறிய தர்மகாரியங்களி லவனோடுகூட இருந்துசெய்துவைக்கு மில்லாளுக்கு வடமொழியில் "சகதர்மிணீ" என்று பெயர்.

நம்முடைய புராணங்களும், மகாகாவியங்களு மேற்பட்டகாலத்திலும் ஸ்திரீகள் மனிதர்களோடு சமநிலைமையை யடைந்து சில சமயங்களிலவர்கள் துன்பப்படும்பொழு தவர்களுக்கு ஒத்த துணையாயிருந்து அவர்களுடைய ஓயாத துக்கங்களைக் களைந்து, அவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யளித்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மகா காவியங்களிற் சிறந்ததுராமாயணமும், மகாபாரதமுமே. இவைகளில் ராமாயணத்தை வாசித்தவர்கட்குமேற்கூறிய சங்கதிகள் தெளிவாய்த் தெரியவரும். நமது ஸ்திரீகளின் நிலைமையைச் சற்று உற்று நோக்க மேற் கூறிய காவியத்தின் கதாநாயகியாகிய சீதையாகிய ஒரு மாது சிரோன்மணியையே உதாரணமாகக்கொள்ளலாம். அம்மாதோ தமது கணவருடன் கடுங் கானகஞ் சென்று, அநேக கடுந் துன்பங்களிலும் தமது கற்புக்கு பங்கம் வராது பாதுகாத்து, கணவன் மனதைக் களிக்கச்

செய்தவர்கள். அம்மாதைப்போல சில திலும், குணத்திலும், தயாளத்திலும் தர்ம சிந்தனையிலும் வேறொரு பெண் மணி யிருந்ததுமில்லை யிருக்கப்போ றதுமில்லை.

இதுவுமல்லாமல் ஸ்திரீகள் நியாய ஸ்தலங்களுக்கு நேராய்ப்போய்த் தங் களுடைய கஷ்டநிஷ்டூரங்களை நியா யாதிபதிக்குத் தாங்களே முறையிட்டு நியாயம்பெற் றிருக்கிறார்கள். மகா காவியங்களில் மற்றொன்றாகிய மகா பாரதத்தில், அப்ஸரஸ்திரீயாகிய மே னகையின் புதல்வி சகுந்தலை யென் னும் பெண் சிரோன்மணி தன் கண வன் துஷ்யந்தசக்கிரவர்த்தி தூர்வாச மகரிஷி சாபத்தினால் தன்னை மறந்து போக, தான் கர்ப்பவதி யாயினும், தானே யந்த மகாராஜனது கொலுக் கூடஞ் சென்று தன்னை யின்னாளெ ன்றவனுக் குரைத்து, தனக்கு நியா யம் கிடைக்க மன்றாடினாளென்று கூ றப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் சில பெண்மணிகள்சேனாதிபத்தியம்வகித் துச் சைன்னியத்தைப் போர்முகத்தி ல் நடத்தி யெதிரிகளைச்சின்னாபின்ன மாக்கிப் புறங்காட்டியோட அடித்து ஜெயம்பெற் றிருப்பதாகவும் சொல் லப்பட்டிருக்கின்றது. இதற் குதார ணமாக நமுசி மகாராஜன், எதிரிகள் நாலாபக்கத்தி லிருந்தும் தன் ராஜ்ஜி யத்தின்மீது படையெடுத்துவரத் தன் மனைவியை யனுப்பி யவர்களைத் தோ ர்க்கடித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட சேனாதிபத்தி யம் வகிக்கும் வீரமும் ராஜ்ஜியபாரம் செய்யும் திறமையும் பிரிடிஷ் ராஜா ங்க மிவ்விந்தியாவி லேற்பட்ட கால த்தில் காணலாம். சற்றேறக்குறைய 40 - வருஷங்களுக்குமுன் இந்தியா வின் வடபாகத்தில் நடந்த பிரபல மான பெரும்சிப்பாய்கலகத்தில்ஜான் சியென்னும் சிற்றரசை யாண்டுவந்த ராணி தனது சேனைகளை யொருங்கு சேர்த்து, ஒரு குதிரைக்காரனைப்போ லுடை யணிந்து போர்முகம்சென்று ஆங்கிலேய சேனையைத் தலையெடுக்க வொட்டாது கண்டித்துக் கடும்போர் புரிந்து படுகளத்தில் வீழ்ந் திறந் தாள். கொஞ்சகாலத்திற்குமுன் கவு ரென்னும் பெண்ணொருவ ளாங்கி லேய ராஜாங்கத்தி னுதவிகொண்டு ஹிந்துக்களால், கலகத்தினாலும், திரு ட்டினாலு மழிந்திருக்கும் பாட்டியா லா மாகாணத்திற் கதிபதியாக நியமி க்கப்பட்டாள். இம்மாது ஒரு வருஷத்திற்குள் "துஷ்டநிக்கிரக சிஷ் டபரிபாலனம்" என்னும் பழமொ ழிக் கேற்ப சட்டதிட்டங்களை ராஜா ங்கத்திற் செய்து கலகக்காரர்களைக் களைந்து ராஜ்ஜியம் செழிப்புற்றோங் ககுடிகள் க்ஷேமத்தோடும், களிப்போ ரும்நீடூழிவாழும்படி யரசு புரிந்தாள்.

இன்னும் மாளவதேசத்தை யாண் ட அஹல்யாபாய் என்னும் ராணி மன் னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போல் பாது காத்து குடிகளுக்கோர் குறைவு வரா து, ராஜாங்கத்தில் சீர்திருத்தங்கள் செய்து 20 வருஷகாலம் செங்கோல் செலுத்தினாள். அவளிறந்து மவளு டைய சீர்திருத்த மழியாது மேன்மே லும் குடிகளுக்கு க்ஷேமத்தையே யளிப்பதால் அவ்விராஜ்ஜியத்தியமகம் மதியர்களும் ஹிந்துக்களும் ஒரேமன தாக இன்றைக்கும் அவளைத் தெய்வ மெனக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். இவ ளாளுகையி லுண்டான நாகரீக மும், இவளால் ஸ்திரீக ளளிக்கப் பெ ற்ற சுதந்திரமும் வெகு தூரத்திற்கப் பாலிருக்கும் அமெரிக்கா தேசத்திய மகா ராஜ தந்திரிகளின் மனதையும் அதிக களிக்கச் செய்கின்றன.

இதனால் ஸ்திரீகளுக்கு வேதாப்பி யாசமும், தர்ம சாஸ்திரப் பயிர்ச்சியு மல்லாமல், சுத்தவீரர்களும் வியக்கும் படி போர்முகம் செல்லும் வீரமும், தீரமும், பெரும் ராஜரீகத்தை வகித்

துக் குடிகளுடைய க்ஷேமத்திற்காகத் தங்கள் சுகத்தையும் மறந்து நீதி வழுவாது செங்கோல் செலுத்துந் திறமையு மிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

மேற்கூறிய விஷயத்தினால் கற்றுணர்ந்தநம் நேயர்க ளில்லாளை தங்களுடைய கடுஞ்சினத்திற்கு ஆளாக்காமல், விசுவாஸத்துடன் நடத்தவேண்டுமென்பது நமது கோரிக்கையாம்.

ஜீவகாருண்யம்.

இஞ்சுக மொழியார் நெஞ்சகமலர்வெண், கஞ்சமின்னிக நம் ரஞ்சினி நங்கையே நினதங்கம தேற்றிம்மன்னிய கருணையை வஞ்சியர் குழைசேரஞ் செவிமடுப்பாம்.

ஜீவர்களாகிய நமக்கெல்லா மிகபரமிரண்டிலு மஞ்ஞூராணி போனின்றுதவக்கூடியது காருண்யந்தான். இகத்திலுண்மைப் புகழையும், பரத்திலழிவில் வீட்டையும் காருண்யமற்ற வான்மா ஓர்போது மடையாது. பெருமைக்காகக் காண்போர் காருண்யரெனவும், பெருந்தகை யாளரெனவுங் கூறும்படிச் சிலர் பொருளைச் செலவிடுதலுமுண்டு. ஆயின் அன்னோரடையும்புகழ் உபசாரமாய் முக மெதிர் மொழியும் புகழே யாதலின் போலிப் புகழாகவே முடிந்தது. ஆகலின் காருண்யமற்றோ ரளவிறந்த நிதிபடைத்தோ ரேனும்.

"தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக
அஃதிலார் தோன்றலிற்றோன்றாமை
நன்று".

என்றபடி அளவிறந்த அலரேயடையுந் தன்மைய ராதலின் இம்மைப் பயனை யடையாராகின்றனர். இவை இங்ஙனமாக மறுமைப் பயனென்பது கடவுளினருளுக்கு நாம் பாத்திரராய் அவரடிக்கலப்பது; கடவுளானவர் சூரியனைப்போலும், அவரது வொப்பற்ற வருளானது அச்சூரியனது கதிரைப் போலுமாக விளங்குகிறது. எப்படிக் கதிரற்றவழிக் கதிரவனைக் கண்காணமாட்டாதோ, அப்படியே ஆன்மாக்களும் காருண்யமென்னும் மருளற்றால் ஒப்பற்ற காருண்யமூர்த்தியி னருளிற்குரியராகமாட்டார். மேலும் எப்படி மண்ணைக்கொண்டு பாண்டமும் பொன்னைக்கொண்டு பூஷணமும் அதற்குடற் கூறானவற்றாலேயே அவ்வவற்றின்பிரயோஜனத்தை அடைய வேண்டுமாபோல் ஜீவர்களும், ஜீவர்களிடத்து அருளை வகித்துத்தான் ஒப்பற்ற கடவுளி னருளுக்குப் பாத்திரராக வேண்டும். ஆதலின் அவ்வருளற்றார் மறுமைப் பயனையு மடையார். நிற்க ஜீவகாருண்ய முடையோர் முக்கியமாய்ப் பசியால்வருந்துமவரையும், பிணியால் வருந்துபவரையும் ஜீவனுக்கோ மானத்திற்கோ தீங்கு நேரநிற்கு மபையமடைந்தோரையும் ஆதரியா தொழியார். முற்கூறிய பசிப்பிணியைக் கண்டிரங்கி இயன்றதுதவு மனமுடையவொருவர்க்கு மற்றத் துன்பங்களைக் கண்டு மனமிரங்காமற்போகாது. உலகத்தில் மற்றெல்லாம் பசியைப் போல் கொடுமைசெய்யக் கூடியதல்ல ஆதலாற்றான் ஆன்றோர்களும்.

"மானங்குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந்தவமுயற்சி தாளாண்மை - தேனின்
கசிவந்தசொல்லியற்பாற் காமுறுதல்பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்துபோம்"

யெனக் கூறியுளார். இவ்வளவிற்கு மாதாரமான பசியின் வலுவை யென்னெனக் கூறுவது. பசியென்ற யொரு பகைவனற்றால் உயர்ந்தோரென்றும், தாழ்ந்தோ ரென்றும், நல்லோரென்றுந் தீயோரென்றும், இட்டாரென்றும் இடாதாரென்றும் யாவுமில்லை. பொருளை விரும்புவோர்களும், வழக்குதொடர்வோர்களும், நீதி செலுத்துவோர்களும, அடங்கி நிற்போர்களும்யாவுமில. நம்மையுமிவ்வுலகத்தையு மொக்க நின்றாட்டுவது பசிதான். உற்று நோக்கின இப் பசிப்பிணியானது ஜீவர்களது பக்குவத்தை யள

க்கும் பொருட்டு கடவுளா லமைத்த நாழியேயாகும். மேலும் ஜீவர்களுக்குப் பசி யதிகரித்தகாலத்து ஜீவ அறிவு மங்குகின்றது. ஜீவ அறிவு மங்கியகாலத்து அறிவுக் கறிவாகிய கடவுள் விளக்கம் மறைபடுகின்றது. அது மறையவே புருட தத்துவஞ் சோர்ந்து விடுகின்றது. அதுசோரவே பிரகிருதி தத்துவ மழுங்குகின்றது. அது மழுங்கவே குணங்களெல்லாம் பேதப்படுகின்றன. மனம் தடுமாறிச் சிதறுகின்றது. புத்தி கெடுகின்றது. சித்தங் கலங்குகின்றது. அகங்கார மழிகின்றது, பிராணன் சுழல்கின்றது. பூதங்களெல்லாம் புழுங்குகின்றன. வாதபித்த சிலேட்டுமங்கள் நிலைமாறுகின்றன. கண்கள் பஞ்சடைந்து குழிந்துபோகின்றது. காது கும்மென்று செவிடுபடுகின்றது. நாவுலர்ந்துவறளுகின்றது. நாசி குழைந்து அழல்கின்றது. தேகம் மெலிந்து ஸ்மரணை கெடுகின்றது. கை கால்சோர்ந்து துவள்கின்றன. வாக்குத் தொனிமாறி குளறுகின்றது. பற்கள்தளறுகின்றன. மலசலவழி வெதும்புகின்றது. மேனி கருகுகின்றது. ரோமம் வெறிக்கின்றது. நரம்புகள்குழைந்து நைகின்றன. நாடிகள் கட்டுவிட்டு நைகின்றன. எலும்புகள் கருகிப் பூட்டுகள் நெக்குவிடுகின்றன. இருதயம் வேகின்றது. மூளைசுருங்குகின்றது. சுக்கிலம் வெதும்பிவற்றுகின்றது. ஈரல் கரைகின்றது. இரத்தமும் சலமும் சுவறுகின்றன. மாம்சம் குழைந்து தன்மை கெடுகின்றது. வயிறு பகீலென் றெரிகின்றது. தாபசோபங்கள் மேன்மேலு முண்டாகின்றன. உயிரிழந்து விடுவதற்கு மிகவும் சமீபித்த அடையாளங்களு மனுபவங்களும் தோன்றுகின்றன. இவ்வாறு ஜீவர்களுக்குப் பொதுவாயுள்ள இவ்வளவு அவத்தைகளும் ஆகாரங் கிடைத்தபோது உண்டு பசிநீங்க நீங்குகின்றன. அப்போது தத்துவங்களெல்லாந் தழைத்துள்ளங் குளிர்ந்தறிவு விளங்கி அகத்திலு முகத்திலுஞ் சீவகளையுங் கடவுள் களையுந் துளும்பி ஒப்பில்லா திருப்தி யின்பமுண்டாகின்றது. இப்படிப்பட்ட இன்பத்தை யுண்டுபண்ணுகிற புண்ணியத்திற்குமுன் மற்றெந்தப்புண்ணியத்தை ஒப்பிடலாம்? இந்தப் புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற புண்ணியர்களை எந்த தெய்வத்திற் கொப்பிடலாம். எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளினமிசமென்றே புகல்வதல்லாது மற்றியாது புகல்வது? இதனால் கரணவேதனை, சன்னவேதனை, மரணவேதனை என்கின்ற மூன்று வேதனையுங் கூடிமுடிந்த வேதனையே பசிவேதனையென்றும் எவ்விடத்தும் நிறைந்து எக்காலத்தும் வேறுபடாத மோக்ஷவின்பமே ஆகாரத்தா லுண்டாகுந் திருப்தி யின்பமென்று மறியவேண்டும். மேலும் பசியுற்றவிடத்து உபகாரச் செய்கைதோன்றாது. அன்னமிட ஆன்மாக்கள் போதுமென்று திருப்தியடைவதுபோல பொருளில் போதுமென்று திருப்தி யுண்டாகாது. ஆதலின் ஜீவர்கள் காருண்யத்தைவகித்து அன்னதானத்தை விரித்து இம்மையிற் புகழையும மறுமையில் வீட்டையுமடைவார்க ளாகத் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றனன்.

உருக்குமணியம்மாள்.

ஸிம்பலைன்.

(176-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இப்படியிருக்க, பாஸ்துமஸும் ரோமன் ஜாதியரோடு சேர்ந்து யுத்தகளத்தைச் சமீபித்தவுடன் இரத்தக் குறிகளையுடைய தன் துவாலையைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினன்.

பாஸ்துமஸ்:— கைத்துவாலையே! பிஸானியோ விடத்தில் இமொஜனைக் கொன்று, அதின் அடையாளமாக அவளுடைய இரத்தத்தில் தோய்த்த ஒரு துணியைக் கொண்டுவரும்படியாக வுரைத்தேன். அவன், நான் இட்டவேலையை விசுவாசமாகச் செய்துவிட்டு அதற்கு சாக்ஷியாக உன்னை யெனக்கு அனுப்பினன்; ஆகையால் நான் உன்னை அதிக பத்திரமாக வைத்துக் கொள்ளுகிறேன். கலியாணஞ் செய்துகொண்ட ஆடவர்களே! நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் நான் செய்தபடிச் செய்யத் துணிந்திருந்தால் கொஞ்சம் குற்றஞ் செய்ததற்காக அனேகம் பெண்டிர்களைக் கொன்றிருப்பீர்களே. ஏ பிஸானியோ! வேலைக்காரர்கள் தங்கள் எஜமானர்களிட்ட ஒவ்வொரு வேலையையும் செய்ய வேணுமென்கிற நியாயமுண்டோ? நியாயமில்லாத வேலையைச் செய்யவேண்டா மென்பதை நீ யறியாயோ? பிஸானியோ! நான் இட்டவேலையைச் செய்ய எவ்விதம் துணிந்தாய்? வீண்சாக்குகள் சொல்லி என்னை யேமாற்றிவிடக்கூடாதா? ஆனல் எஜமானன் இட்டவேலை ஒவ்வொன்றுக்கும் சாக்குப் போக்குகள் சொல்லவேணுமென்று நானுரைக்கவில்லை; அது வேலைக்காரர்களுக் கழகல்ல. நியாயமல்லாத வேலையைச் செய்யச்சொல்லி, அதைச் செய்யாமலிருந்தால் எவ்வளவு நலமாயிருக்கும். இமொஜன் உன்னை நினைக்கிறபோது என் கண்ணீர் ஆறாகப்பெருகுகிறதே! அதிசீக்கிரத்தில் என்னைவிட்டு சுவர்க்கலோகம் சென்றனையோ? அனேகஞ் சிற்றரசர்களை வெறுத்து அனுதியாகிய என்னைக் கலியாணஞ்செய்து உன் தகப்பனுடைய விரோதத்தைச் சம்பாதித்த உனக்குக் கைம்மாறாக இக்காரியத்தையோ செய்தேன். இது துஷ்டர்களுக்கு இலக்ஷணமல்லவோ. இமொஜன் நீ சாகுந்தருணத்தில்,

வேங்கை வரிப்புலிக்குத் தீர்த்த விடதாரி
யாங்கதனுக் காகார மானாற்போல்—பாங்கறியாப்
புல்லறிவாளர்க்குச் செய்த வுபகாரம்
கல்லின்மே லிட்ட கலம்.

என்று சொல்லி உயிர் துறந்தனையோ? வாஸ்தவமாக அனேகஞ் சிற்றரசர்களை வெறுத்து என்னைக் கலியாணஞ்செய்த உன்னை, எனக்கு இரையாக்கிக் கொண்டேன். மதியீனனாகிய எனக்குச் செய்த உபகாரத்திற்குப் பதிலாக உன்னை வெட்டும்படியாக உத்தரவளித்தேன்; இ

மொஜன்! உன்னைப்பிஸானியோவெட்டவந்தபோதுநீதான் ஓடிஒளிந்து கொள்ளக்கூடாதா? என்னசெய்வேன்! என் விதியைத்தான் நொந்து கொள்ளவேணும், என் வயிறு கொதிக்கின்றதே. பிஸானியோ! இக் காரியம் செய்ய எவ்விதம் துணிந்தனை. இந்த தோஷம்நான் ஏரேழு ஜென்மம் எடுத்தாலும் என்னைவிட்டுத் தொலையாதே. ஆனால் நீ செய்த குற்றம் என்னால்பொறுக்கக்கூடாததாயிருந்தது. அதினிமித்தம் உன்னை வெட்டும்படியாக உத்தரவளித்தேன்; ஐயோ! உன்னை நினைக்கிற போது நான்படுகிற விசனத்திற் களவில்லை. நான் செய்த குற்றத்துக் குப் பிராயச்சித்தம் என்னவென்று தெரியவில்லை என்னுயிரைவிடுவது தான் இதற்குப் பரிகாரமென்று நினைக்கிறேன். இமொஜன் நீ இறந்த பின் என்னுயிரை வைத்துக்கொண் டிருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. இமொஜன்! இமொஜன்! நான் என்னசெய்வேன், நீ யிறக்கும் சமயத் தில் என்னை க்ஷமித்தனையோ. உன்னை நினைத்து பரிதாபப் படுவதில் உபயோகமில்லை. உன்னுடைய இராச்சியத்திற்கு விரோதமாய்ச் சண் டைசெய்ய இட்டாலியா தேசத்தவர்களுடன் என்னை யழைத்துக் கொ ண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பிரிட்டன் தேசத்துக்கு ஒரு இரத்தினத்துக்கு சமமாயிருந்த உன்னுடைய உயிரை வாங்கிவிட்டேன். அதை நினைக்கிற போது என்மெய் நடுங்குகின்றது. இப்படியிருக்க உன்னுடைய இராச் சியத்துக்கு விரோதமாய்ச் சண்டை செய்து, அதையும் இழப்பேனோ? தெய்வமே, நான் இப்போது செய்யப்போகிற செய்கையைச் சொல்லு கிறேன் கேட்கவேணும். நான் என்னுடைய உடையை மாற்றி, பிரிட் டன் தேசத்திலுள்ள ஒரு குடியானவனுக்குத் தகுந்த உடையைத் தரி த்து, என்னுடைய எண்ணங்களுக்கு விரோதமாயும், பிரிட்டன் தேசத் துக்குச் சகாயமாயும் சண்டைசெய்து, அவர்களுக்கு வெற்றியைக் கொடு ப்பேன். ஏ! இமொஜன்! நான் உன்னைக் கொன்றதற்காக யுத்தகளத்தில் சண்டைசெய்து ஒருவரும் என்னை யறியாமலும், என்னிமித்தம் ஒருவ ரும் விசனப்படாமலும் அனாதியாக சண்டையில் என்னுயிரை விடு வேன். உன்னைக்கொன்ற பிறகு நான் உயிருடனிருக்க என் மனமிசை யவில்லை. ஆகையால் என்னால்கூடியமட்டும் சண்டைசெய்து பிரிட்டன் தேசத்துக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தவுடன் அந்த இடத்திலே என்னுயி ரைத் துறப்பேன். தெய்வமே! நான் குடியானவனுடைய உடையைத் தரித்திருந்தாலும் இந்த யுத்தத்தில் எனக்கு நல்ல தைரியத்தைக் கொடு த்து உலகத்தாரை அதிசயிக்கச்செய்யவேணும். உலகத்தாரை மயக்கும் படியாக இழிவான உடைகளைத்தரித்துக்கொண்டு நன்றாய்ச் சண்டை செய்கிறேன் என்றுசொல்லி சண்டைக்குப்போனான்.

அப்போது ஒரு பக்கத்திலிருந்து ரோமாபுரி சேனைகளும், மற்றொரு பக்கத்திலிரு ந்து பிரிட்டன் சேனைகளும் ஆயுதபாணிகளாய் யுத்தத்துக்கு வந்தார்கள். ரோமாபுரி சேனையில் லூஷியஸ், இமொஜன், இயாக்கிமோவும், பிரிட்டன் சேனைக்குப் பின்னால் ஒரு இழிவான சேவகனுடைய வேடந்தரித்துக்கொண்டு வந்த பாஸ்துமஸூம் காணப் பட்டார்கள். இவ்விருஜாதியாரும் மும்முரமாய்ச் சண்டைசெய்து கொண்டிருக்கையில் பாஸ்துமஸூம், இயாக்கிமோவும் நேருக்குநேர் யுத்தஞ்செய்ய நேரிட்டது. அதில் பாஸ்

துமஸ் இயாக்கிமோவைத் தோற்கடித்து அவனை நிராயுதபாணியாக்கி தன்னுயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டுபோகும்படி யனுப்பிவிட்டான். அப்பொழுது இயாக்கிமோ நான் செய்த குற்றங்கள் என்னை அதைரியவானாக்கிவிட்டது. என்தைரியமெல்லாம் வெயிலிற் பட்ட பனிபோல் எங்கேயோ ஓடி ஒளிந்துக்கொண்டது. நான் இராஜபுத்திரியாகிய இமொஜனுக்கு விரோதமாய் பொய் சொல்லி பாஸ்துமஸை ஏமாற்றிவிட்டேன், அதை நினைக்கிறபோது என்மனமுருகுகிறது. ஐயோ என் தைரியமெல்லாம் போய்விட்டதே. நான் என்னசெய்வேன்? அந்த மகானுபாவனுடைய தயாளகுணத்தினால் என்னை பிழைத்துக்கொள்ளென்று இப்பொழுது அனுப்பினான். தெய்வமே நான் அடைந்தபட்டங்களும், கண்ணியமானபெயர்களும் என்னிடத்திலிருந்து பிரயோசனமென்ன? இவைகள் நிந்திக்கத்தகுந்தனவா யிருக்கின்றன. என்ன அதிசயமாயிருக்கிறது! இந்த அற்ப குடியானவன் என்னையென்று நிராயுதபாணியாக்கிவிட்டான். இதுவும் கடவுளதுசெயல் தானோ? இவனைப்போல் மற்றவர்களும் யுத்தம் செய்திருந்தால் பிரிட்டன் தேசத்துக்கு நிச்சயமாக வெற்றிகிடைக்கும். இவர்களைத் தேவர்களுக்குச் சமமாகவும், ரோமன் ஜாதியாரை மிருகங்களுக்குச் சமமாகவும் ஒப்பிடலாம். சண்டையின் முடிவை பின்னால் வரவரப் பார்த்துக்கொள்வோம் என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டு ஓடிப்போய் விட்டான். இப்படியிருக்க, ரத, கஜ, துரகபதாதிகளுடன் எட்டுத்திசைகளும் நடுநடுங்க செந்தூள் எழுப்பி, பேரிகைகளையும், பறைகளையும் அடித்து, சின்னங்கள் முழக்கி, அகோரமாயுத்தஞ் செய்துகொண்டிருக்கையில் பிரிட்டன் தேசத்தார் தோல்வியடைந்து ஓடிப்போக ஸிம்பலீனை எதிரிகள் கைவசப்படுத்திக் கொண்டார்கள். அச்சமயத்தில் அவ்வரசனை காப்பாற்றபெலாரியஸ் கைடீரியஸ் ஆர்விராகஸ் இம்மூவர்களும் (நாம்முன்னுரைத்தபடி அங்கே வந்து)

பெலாரியஸ்:— நண்பர்களே! ஏன் ஓடுகிறீர்கள் நில்லுங்கள் நாம் நிச்சயமாக ஜெயிப்போம். நல்ல இடத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டேன். இந்தச்சந்தையை நாங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். உங்களுடைய அதைரியந்தான் உங்களை யோட்டுகிறது. தைரியமாய் நில்லுங்கள், நாம் இதோ ஜெயித்துவிட்டோம்.

கைடீரியஸ் ஆர்விராகஸ். } பயந்து ஓடாமல் நின்றுகொண்டு தைரியமாய் சண்டை செய்யுங்கள். நீங்களோ நல்ல வீரர்களாயிருக்கிறீர்கள்; உங்களுடைய தைரியம் எங்கே போய்விட்டது. இனிமேல் எங்களால் பொறுக்கமுடியாது. நீங்கள் பயந்து ஓடினால் உங்களை எங்களுடைய எதிரிகளாக நினைத்து கண்டதுண்டமாக வெட்டுவோம்.

என்று சொல்லுகையில் ஓடினவர்கள் திரும்பிவந்து தைரியத்துடன் சண்டைசெய்தார்கள். அச்சமயத்தில் பாஸ்துமஸ் ஓடிவந்து, இம்மூவர்களுடன் சேர்ந்து யுத்தஞ் செய்து, பிரிட்டன் தேசத்தாருக்கு வெற்றியுண்டாக்கி, ஸிம்பலீனை எதிரிகளிடத்திலிருந்து விடுவித்து அதிக சந்தோஷத்துடன் தங்களிருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். இது இப்படியிருக்க, இமொஜன், லூஷியஸ், இயாக்கிமோ இம்மூவர்களும் ஓரிடத்தில் சந்தித்து

லூஷியஸ்:— (இமொஜனைப் பார்த்து) சீக்கிரம் தப்பிப்பிழைத்துக்கொள். நம்மை பிரிட்டன் தேசத்தார் ஜெயித்துவிட்டார்கள். சத்துருக்களுக்கும், மித்திரர்க

ளுக்கும் இந்த யுத்தகளத்தில் கொஞ்சமாவது வித்தியாசம் காணப்படவில்லை. மித்திரர்கள் ஒருவரையொருவர் வாளால் வெட்டுகிறார்கள். சீக்கிரம் ஓடிப்போவோம், எவ்விதமோ அவர்கள் நம்மை ஜெயித்துவிட்டார்கள்.

இயாக்கிமோ—அந்த நாலுபேர்களுடைய சகாயமில்லாமற்போனால் நிச்சயமாய் நாம் வெற்றியடைந்திருப்போம். அவர்களைப்போல் சண்டைசெய்தவர்களை நான் இதுவரையில் பார்த்ததேயில்லை. அவர்கள் தேவலோகத்திலிருந்துதான் இவர்களைக் காப்பாற்ற வந்தார்களோ, அறியேன்.

லூஷியஸ்:—நாம் சீக்கிரம் ஓடிப்போவோம், வாருங்கள். இவ்விடத்திலிருந்து சண்டைசெய்வதில் பிரயோசனமில்லை. விரைவில் போகலாம்.

என்றுசொல்லி அவர்கள் தங்களுயிரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு போனார்கள்.

வி. கோபால ஐயங்கார், பி-ஏ.

*பெண் கல்வி.

ஒரு தேசத்து ஜனங்களெல்லாம் நன்மை யடைவதற்கு பெண்கள் கல்விப்பயிற்சி யடையாதிருத்தல், பெரியதடையாகுமென்பது எல்லோருக்குந் தெரிந்த விஷயமே. மேலும் ஒவ்வொருதேசத்திலும் பாதிப்பேர் ஸ்திரீகளிருப்பார்களென்பதும் நிச்சயம். 'தாயைப்பார்த்து மகளைக்கொள்ளு' என்ற பழமொழிப்படி தாய்களாகிய ஸ்திரீகள் கல்விப்பயிற்சியடையாவிட்டால் அத்தேசத்துக் குழந்தைகளுக்கும் அறிவு குன்றும் என்பது திண்ணம்; அதனால் அத்தேசத்தின் க்ஷேமம் வரவரக் குறையும். இந்த விஷயத்தை யோசித்துப் பார்த்தால் புருஷர்களைவிட ஸ்திரீகளுக்குக் கல்விப்பயிற்சி அதிக அவசியம் என்று தோன்றுகிறது. "விதையொன்று போட சுரையொன்று முளைக்குமா" என்றபடி நற்றாயின் வயிற்றிற்பிறந்தவன் நல்லவனாயிருப்பான்; புத்தியற்ற தாயோ அவளுடைய குழந்தைக்கு தன்னுடைய குணத்தைப் போதிப்பாள்

ஸ்திரீகளுக்கு கல்வி புகட்டவேண்டுமென்றால் எவ்வாறு போதிக்க வேண்டுமென்பதை நிச்சயிக்கவேண்டும். இப்பொழுது பெண்கல்வியில் அநேகருக்கு ஊக்கமுண்டா யிருப்பதால் இதைப்பற்றி ஒரு நல்ல ஏற்பாடு சீக்கிரத்தில் செய்யவேண்டி யிருக்கிறது. ஏனெனில் அப்படி ஏற்பாடு செய்யாவிடில் நமக்கு நன்மையை உண்டாக்கும்படியான கல்வியைவிட்டு வேறு ஏதாவதொன்றைப் பயின்றால் நன்மை யுண்டாகாமற் போவதுந் தவிர தீமை உண்டாகிலும் உண்டாகும். இப்பொழுது பயின்றுவரும் கல்வியோ இங்கிலாண்டில் உயர்தரக் கல்வி என்று சொல்லப்பட்டதே.

இந்தியாவின் அநுஷ்டானங்களும் இங்கிலான்டின் அநுஷ்டானங்களும் ஒன்றாயிருக்கும் பட்சத்தில், அக்கல்வியும் இங்கே நன்மை பயக்குமென்பதற் கையமில்லை. ஆனால் அவைகளொன்றல்ல வென்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவிஷயம்.

* Contributed to the "Indian Ladies' Magazine" by Mrs. Annie Besant.

இங்கிலாந்தில் அநேக ஸ்திரீகள் தாங்களே சம்பாதித்து காலங்கழிக்க வேண்டியிருக்கிறது; ஆகையால் அங்கே புருஷர்களுக்குக் கொடுக்கிற கல்வியையே பெண்களும் பயில்வது சரிதான். ஆனால் இந்தியாவிலோ அப்படியல்லவேயல்ல; இங்கே புருஷன் ஸம்பாதிக்க வேண்டியவனும் ஸ்திரீ வீட்டுவேலைகளைப் பார்க்கவேண்டியவளுமாயுமிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தியாவில் பெண்கல்வி இங்கிலாந்தைப் போல் இருக்கக்கூடாது. எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதை எம்மால் வியன்றவளவு சுருக்கி இங்கே எழுதுவோம். அவரவர்கள் தங்கள் சுயபாஷையை ஐயந்திரிபறக் கற்றுணரவேண்டும். காளிதாஸன் முதலிய கவிகளுடைய நூல்களைப் படித்தானந்திக்குமாறு வடமொழியும் கொஞ்சம் கற்கவேண்டும்; ஆங்கிலமும் கற்றால் நலமே; ஏனெனில் அதனால் இங்கிலீஷ் பயின்ற புருஷனுக்கும் இவளுக்கும் மனது ஒன்றுபட்டு அந்நியோந்நியம் அதிகம் உண்டாகிறதுந் தவிர, சில சாஸ்திரங்களைநன்றாய்க்கற்க அதுவே நல்ல சாதகமாகிறது; நாகரீகமதிகப்படுகிறது. தேகசௌக்கியசாஸ்திரம், தேகதத்துவசாஸ்திரம், சங்கீதம், தையல் வேலை முதலியவைகளெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது தெரிந்திருக்கவேண்டியது. சுருக்கமாய் ஒரு குடும்பத்தைப் புருஷனுக்கு தொந்திரவே யில்லாமல் தன்னாலியன்றவளவு நடத்திக்கொண்டு வருவதற்கு எந்தெந்த சங்கதிகள் தெரியவேண்டுமோ அத்தனையும் பெண்கள் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

இந்தியாவுக்குத் தகுந்தகல்வி இதுதான். இப்படி செய்தால்தான் இந்தியர்களுக்கு நன்மை உண்டாகும்.

இந்து மதமே அவர்களுக்கு நன்மை பயந்துவந்தது; இனியும்அதுவே பயக்கும்.

ஓர் எச்சரிப்பு.

பண்டிதை அசலாம்பிகை யம்மாள் எழுதியது:—

தமிழுக்குமஃஸ்டைல் உண்டோவென்றும், தமிழைப்படிப்பவர்களுக்கே மரியாதை செய்யும் வழி தெரியாதென்றும், இவ்வகுப்புப்பெண்கள் கூசாமற் கூறத்தலைப்படுதலைக் காண்கின்றோம். அந்தோ! இவர்களின் நாகரீகம் எவ்வாறு முடிகின்றது பார்த்தீர்களா? இவ்விதமாக இளமைதொட்டே பயிற்றப்படும் அன்னிய பாஷாபிவிர்த்தியையுடைய நம்சுதேசச் சிறுவர்களுட் சிலரும் அன்னிய மதபோதகர்களின் வலைக்குள்ளாகி அறிவிழந்து மதப்பிரஷ்டர்களாய் குலத்திற்கே மானக்கேட்டை யுண்டுபண்ணுகின்றனர். நமது இந்துச் சிறுவர்களை யவ்விதம் வழுவவொட்டாமல் தக்க கவனத்துடன் பாதுகாக்கப்படல்வேண்டுமென நம் நாட்டுக்கு நன்மையைத் தேர்ந்து பாடுபடும் நல்லோர் பலர் ஆங்காங்கு முறையிட்டுவரும் இக்காலத்தில்வீட்டிற்குள்ளிருந்து இல்லறம் நடத்தப்பட்டவர்களாயுள்ள இந்துச் சிறுமியரையும் அம்பலத்திலிழுத்துவிடுவது தேச க்ஷேமத்திற்கொத்த நற்குறியாகக் காணப்படவில்லை. அன்னிய பாஷையில் இவர்கள் பயிற்சிபெறுதுபோனால் இவர்கள் கிரககிருத்தியம் முட்டுப்பாடாக நில்லாதென்பது யாவர்க்கும் தெரிந்த விஷயம். ஜீவனோபாய நிமித்தம் இந்துச்சிறுவர்கள் அன்னியபாஷையைப் பயின்றே தீரவேண்டும். ஆதலின் அவ்வாறு அன்னியபாஷையில் விற்பத்தியடையும் சிறுவர்களைக் கணவர்களாகவடையும்

இச்சிறுமிகளும், (அக்கணவர்களுக்கும் தமக்கும் அன்பு அதிகரிக்கவும், இன்பமுண்டாகவும்,) அன்னிய பாஷையைப் பயிலவேண்டியது அவசியமுடைத்தெனின் யாம்அதையும் ஒரு கலையாக அங்கீகரிக்கின்றனம். எவ்வாறெனின், இச்சிறுமிகள் ஆங்கிலம் பயில்வதை யாம் மறுக்கவில்லை. ஆனால் சுயபாஷையையும் அவ்வன்னிய பாஷையைப்போல, மிக்க ஆவலுடனும் கவலையுடனும் கூடப் பயின்று வருதல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி அன்னிய பாஷையை மட்டில் பயில்வார்களாயின் அதனால் பெருத்த கெடுதி சம்பவிக்குமென்பது திண்ணம்.

நமது சிறுமிகளை நாம் அன்னிய பாஷையில் பயிற்றுவதுபோல அவ்வன்னிய பாஷைக்குரிய மதத்தினர்கள் அவர்கள் சிறுவர் சிறுமிகளைச் சொந்த பாஷையில் சுன்னமாக்கிவிட்டு இதர பாஷைகளைக் கற்பிக்கவிடுவார்களா? இதை யோசித்துப் பார்க்குமிடத்து நாம் கூறும் இவ்விஷயம் நியாயமென்பதும் இப்புது நாகரீகம் சுயநலக் கேட்டிற்கு அடிப்படையென்பதும் நன்குவிளங்குமென நம்புகின்றனம். நமது இந்துச் சிறுவரைத் தவிரச் சொந்த பாஷையிலும் மதத்திலும் அபிமானம் துறந்த சிறுவர்கள் வேறு எந்த மதத்திலும் இதுபோல் பெருகியிருத்த லரிது. இக்கவலை சிறுவர்கள்மட்டில் இருந்துவந்தது போதாதென்று சிறுமிகளிடத்திலும் வந்தடையக்கூடியதா யிருக்கின்றதைப்பற்றியே நாம அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக நம்மவர்களுக்கும் அவ்வன்னிய மதததினர்க்கும் உள்ள விரோதக்கொள்கைகளைச் சற்று ஆராய்வோம.

அவர்கள். பரத்துவபுத்தியென்பதில்லாதவர்கள் (இறந்த பின் இங்கு செய்த நன்மை தீமைகளுக்குத்தக்கபடி சுக துக்கங்களை அனுபவிக்க வேண்டிய வேறுலகமுண்டென்னும் எண்ணம்)

நாமோ. அற்பகுற்றம் செய்தாலும் சுவர்க்க நரகங்களிலாவது மறுபடி இப்பூமியில் வந்து பிறந்தாவது அதற்குரிய தண்டனையையநுபவித்தே தீரவேண்டுமென்னும் நம்பிக்கையை யுட்கொண்டவர்கள்

அதனால்அவர்களுக்குத் தாங்கள் எவ்விதமாக வாகிலும் சுயநலத்தையே விருத்திசெய்து கொள்வதில் துணிவும் விருப்பமு முடைய வர்களாய்த் தாங்கள் சுகமடையும் முகாந்தரத்தினால் பிறருக்காவது பிற செந்துக்களுக்காவது தீங்கையுண்டு பண்ணுவதில் அச்ச மில்லாமலும் முன்பின் ஆலோசனை யில்லாமலும் நடந்து கொள்ளக் கூடியவர்களாகிறார்கள்.

மறுபிறப்புண்டெனும் அச்சத்தினால் நமக்கு எப்பொழுதும் தீமை செய்வதில் பயமும், நாம் சுகத்திற் குறைவு பெற்றாலும் நமக்காகப் பிறர் துன்பத்திற் குள்ளாகக் கூடாதெனும் உறுதியும், மேற்கொண்டு ஒழுகுபவர்களாகின்றோம்.

பின்னும் அவர்கள் அவனவனும் கஷ்டப்பட்டுத் தேடவேண்டியதன்றி ஒருவன் ஆபத்திற்கு மற்றொருவன் உற்றுதவுதல் அனவசிய மென்னும் பிடிவாதத்தைக் கருதும் சுபாவமுடையவர்கள்.

நாமோ நம்மாலியன்ற வரையிலும் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்து காக்க வேண்டியது முக்கியகடமை யென்றும், அவ்வாறு உதவாவிடில்மறுமையில் நாமும் அவ்வித பரம ஏழைகளாய்ப் பிறரையாசித்தும் கிடைக்கப் பெறாத வர்களாகித் துன்பப்படுவோமென்றும் நினைத்து அவ்வேழைகளிடமும், பிறமதத்தினர்க ளிடமும்,

துவேஷத்தை யாவது கன்னெஞ்சுடைமையையாவது கொள்ளாதவர்களாய் நடக்கக் கூடியவர்கள்.

இவர்களோ ஜீவஹிம்சை செய்தற்கஞ்சாமல் மாம்ஸ மதுவாதிகளைப் பட்சிக்க ஆவலுடையவர்கள்.

நாமோ ஓர் சிற்றெறும்பினையும் கொல்லக் கூசி சாக பாகங்கள் சேர்ந்த பாபமற்ற ஆகாரத்தினையும் சாத்தியமான மட்டில் குறைத்துண்டு காமம், கோபம், மதம், மார்ச்சரியம், முதலிய துர்க்குணங்களை நாளடைவில் அடக்கிவரல் வேண்டுமெனும் ஆவலையும் கொள்கையையு முடையவர்கள். இதுபோலவே இன்னுமுள்ள ஒவ்வொரு அம்சங்களிலும் நம்மிந்தியரது கொள்கைகளுக்கு இதரமதஸ்தர்களதுகொள்கைகளானது நேர் முரணுகவுள்ளதென்பதை நம்மாரிய சகோதர சகோதிரிகள் அனைவருமறிந்திருப்பார்கள். ஆதலின் அத்தகைய நமது கொள்கைகளுக்கு எதிர்மறையான கொள்கைகளை நம்பிற்காலத்தினர்கள் கைக்கொள்வது எவ்வளவு அநீதம். அவர்களுடைய் கொள்கை நல்லதென்ருவது தீயதென்ருவது நாம் இப்பொழுது கூற வரவில்லை. கூறவந்ததெல்லாம் நமது கொள்கைகளுக்கும் அவர்கள் கொள்கைகளுக்கு முள்ள வித்தியாசங்களையே யாகும். இவ்விரண்டினையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்குமிடத்து நமது கொள்கைகளின் சாந்தமான நிலைமையும், அந்நிலைமையை நாம் அடைந்ததற்கு மூலமாகியுள்ளது பரத்துவ புத்தியேயென்றும், எல்லா நற்குணங்களையும் உண்டு பண்ணச் சக்தி யுள்ளதாகிய அப்பரத்துவ புத்தியை நம்முன்னோர் தீர்க்கயோசனையுடன் மேற்கொண்டு வந்ததும், அது அவர்கள் மட்டில் மறைந்துவிடாமல் பிற்காலத்தினர்களாகிய நமக்கும் பயன்படும்படி சொற்கட்டிடம் கற்கட்டிடம் ஆகிய இவ்விரண்டு வழிகளினலும் நம் நாட்டில் ஸ்தாபித்து விட்டுச் சென்றமையும், (இறந்தபின்னர் நாமடைவதாகியதன்மை யின்னதென்பதை நாம் அறியமாட்டாதவர்களே யாயினும், இருக்குமளவும்நாம் பிறருக்குத் தீங்குசெய்பவாவதுகடிய சித்தத்துடன் ஒழுகவாவது நாமே தெய்வப்பிறவி யெனும் இறுமாப்பை யடையவாவது துணியாதவர்களாகவே வாழ்நாளைக் கழிக்கும்படி அப்பரத்துவபுத்தியானது) நமது மனக்குதிரைக்குக் கடிவாளம் போல விருந்து நன்னெறியிற் செலுத்திவருவதைநாம்கைக்குமெய்யாகக் காணலாமாதலின், இப்பெரும் பேற்றை நமக்குத் தந்த நம் முன்னோர்களிடத்து நாம் பூரண நம்பிக்கையுடையவர்களாய், அவர்கள் விதித்த வழிகளில் ஒழுகி நம் முன்னோருக்கும் நமது தேசத்திற்கும் பெருமையை யுண்டாக்கி நாமும் கடவுள் அருளுக்கும் உலகிற் கீர்த்திக்கும் உரியவர்களாய் ஒழுகி நமது சிறுவர் சிறுமிகளையும் நம்வழியில் பயிற்றுவிக்க வேண்டியது இன்றியமையாத கடனாகும்.

அவ்வித நன்னெறியில் நமது பின்சந்ததியார்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்குச் சிறந்த உபாயம் பாஷாபிமானமும் அதிற்பயிற்சியுமே யாகும் ஆதலின், அத்தகைய உபாயத்தை நமது நாட்டின்கண் இலௌகிக வியாபகம் வாய்ந்த பல கனவான்கள் கவனியாது அசட்டைசெய்து பிறபாஷா மோகத்திற் சிக்குண்டு வருவதாகச் சிற்சில விடங்களில் காணப் படுகிறபடியால், அவ்வாறு இவர்கள் புதுமோகங் கொள்வது நமது சுதேசப் பெண்களின் கல்வி யபிவிர்த்திக்கு ஒத்ததல்ல வென்றும், பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்த கதை போல இப்பெண்கள் கொஞ்சகாலத்தில் (துரைமார்களாகி மாறிவிடும்

நமது சிலஇந்துவாலிபர்களைப்போல) துரைசானிகளாகி மாறி விட்டால் என் செய்வதென்றும் முன்னடிநமக்குள் நிகழ்ந்த அச்சத்தைவெளியிட விரும்பினம்.

இத்தகைய பெண்பாலாரை நோக்குமிடத்துகல்வியறிவு சிறிதுமில்லாதவர்களாய் நாட்டுப்புறங்களில் வசித்துவரும் பெருத்த அநாகரீகப் பேதையர்களும் கெலித்த வர்களாய்ப் பேசவும், தாங்கள் நினைத்தது மிக்க விவேகமென்றும், கைகொட்டிச் சிரிக்கவும் நேரிடும்.

நகரவாசிகளிலும் பாடசாலைப் பயிற்சியினல் நலமுண்டென நம்பி தத்தம் சிறுமிகளைக் கண்டெரியச் செய்யும் அபிமானிகளும் பீதிமேற்கொண்டு சுதேசபாஷாபி விர்த்தியையும் தடுக்கத் தலைப்படுவார்கள். ஆதலின் இத்தகைய அநர்த்தங்கள் நமக்கும், பிறர்க்கும் விளையா வண்ணம் முன்னெச்சரிக்கையாகவே நமது சிறுமிகளுக்கு சுதேசபாஷையில் நல்ல ஞானத்தை சாத்தியப்பட்ட வரையிலும் விர்த்தி செய்து அதற்குமேல் வேறெந்த பாஷையையாகிலும் தங்கள் விருப்பப்படி பயில இடங்கொடுக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றனம்.

இரு பாஷைகளையும் பயிற்றுவிக்கக் கூடாமையான நிலைமையிலிருப்பவர்களுக்கு நமதுசுதேசபாஷை ஒன்றேபோதுமானதாகும் என்றும் கூறத்துணிவோம்.

நமது சுதேசாபிமானிகள் பாலவிவாகம், பிள்ளையைப் பெண்ணிற்கு விற்றல், குடும்பப் பெண்பாலார்களின் தீராப்போர், முதலியவைகளில் எவ்வளவுசிரத்தையும், கவலையும்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு கவலை யாம்கூறப்புகுந்த இவ்விந்து மாதர்களின் கல்விப்பயிற்சியின் கண்ணும் வைக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தி விநயத்துடன் வேண்டுகின்றனம்.

முற்றிற்று.

குசலவாக்கியம் என்று வழங்கும்

உத்தரராம சரித்திரம்

இந்தப் பாட்டு எப்பொழுது யாரால் செய்யப்பட்டது என்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படவுமில்லை. ஆனல் வெகுகாலமாய் அதின் சொற்களின் அழகுக்கும், புண்ணியசரித்திர மென்பதற்குமாய் நமது பாட்டி முதலானோர்களால் வாய்ச்சொல்லாய் உருப்போட்டுச் சொல்லி வழங்கி வருகிறது. அப்படிப் பாடமாய் தெரிந்த கிழவிகள் இப்பொழுது மிகவும் சொற்பம். இனி நமது நாகரீகத்திற்கு இது அச்சிற் போட்டா லொழிய முழுதும் மறைந்துபோகும். மேலும் ஒருவர் சொல்வதுபோல் ஒருவர் சொல்லாமல் அனேகவிடங்களில் பிழையானவும், அர்த்தமில்லாதவுமான பதங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளைக் கூடியவரையில் திருத்தி அதாவது இப்படித்தான் இருக்கவேணுமென்று மாற்றி எழுதி யிருக்கிறேன். இதை வாசிப்பவர்கள் இன்னும் திறமாய் அவ்வவ்விடங்களில் மாற்றி யனுப்பினல் முடிவில் புஸ்தகமாய் போடும்பொழுது சேர்த்துப் போடலாம்.

குசலவாக்கியம்.

(குச, லவர் சரித்திரம்).

(1) என்றும் மறவாத தசரதனுர் ஹரி முறையோர் கதையை
என் பழி பாவம் தீரவென்று பலதினமும் நினைந்தேன்.

(2) ராமர் கதையை நாம் பாடுகைக்கு கருத்தில் வரவேணும்
மதி மாருதி எனக்கு வந்து முன் னடவும்

(3) (ஆவின்) குளப்படிபோல் சமுத்திரத்தைக் கூசாமலே தாண்டி
அரக்கனதிலங்கை யெல்லாம் அரைக்ஷணமே தேடி

(4) நிருப்பமுள்ள தாயைக்கண்டு நெடுஞ்சோகம் நீங்கி
அரக்கன்குல அட்சயகுமாரனை விழவடிச்சு

(5) திரும்பி லங்கைசுட்டு மீண்டு சீதை சூடாமணியை
அயோத்தி ராமன் கைகொடுத்த அனுமானே முன்னடவீர்

(6) அஞ்சனையாள் திருவயிற்றில் அவதரித்த அமுதே
அருக்கன் கனி என்று சொல்லி சேரப்பாய்ந்த தீரன்

(7) வில்லாளி ராகவர்க்கு விஸ்வாஸ தூதா
கவி கல்லாமல் ஓதவல்ல கருஸ்த குமாரா

(8) சிலைவீர ராகவர்க்கு சிநேகமான தூதா
மாதின் குறைதீர்த்திலங்கை சுட்டு மணிவஹித்த ஆழ்வார்

(9) நான் தனிவீற்று குசலவர் தந்தையை விழவடிச்ச
கதை மஹாத்துவம் பாட எனக்கு கருத்தில் வரவேணும்

(10) பிள்ளைகள் அம்பாலே தந்தையரை அடிச்ச கதைபாட
அன்பாகி வந்தெனக்கு அறிவு தரவேணும்

(11) மகாவிஷ்ணு தசரதர்க்கு மைந்தராகிவந்து
வானவர்கள் இடர்தீர தாடகையை வதைத்து

(12) மஹாமுனிவர் பின்னடந்து எக்யம் நிறைவேற்றி
வரும் வழியில் கங்கையின் மகிமை தனைக்கண்டு

(13) சாபத்தாற் கல்லான அகலியைப் பெண்ணாக்கி
மிதிலையிலே போயிரங்கி வில்லெடுத்து முறித்து

(14) ஜனகர் குமாரியை மாலையிட தசரதனுர் உடனே
செம்பொன்மணித் தேரேறி தேவிமார்கள் சூழ

(15) மனப்பிரியத் தோடே யந்த ஜானகியை வேட்டு
மறித்துமந்த தாசரதி வருகுமந்த வனத்தில்

(16) கனத்த ஒரு வில்லெடுத்து பரசுராமன் எதிர்க்க
எதிர்த்து ஒரு வில்லெடுத்து ரகுநாதனோடி

(17) வந்தவன் கைவில் பறித்து தந்தையரைத் தேற்றி
சேனையோடும் தேவியோடும் திருவயோத்தி வந்தார்.

(18) ராமர்திரு வேட்டுவர சிறந்த நகரெல்லாம்
செம்பொன்மணி அயோத்தியெல்லாம் சிறக்க அலங்கரித்தார்

(19) அன்புடைய ரகுநாதர் கண்டுமென மகிழ
அயோத்தியுள்ள மாதர்களும் ஹாராத்தி காப்பெடுத்தார்

(20) மங்கையர்கள் வாழ்த்திவர வாழும் ரகுராமர்
அந்தமான அரண்மனையில் அழகாக புகுந்தார்

(21) சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தார் தேவியுடன்கூட
அன்புடைய பரதரப்போ அம்மானும் போனர்

(22) பச்சையுடனே தங்கம் பதித்துவிட்டாப்போலே
எற்றமான ராமருக்கு ஏர்வைசீதை என்றாள்

(23) வடிவுடைய ராமருக்கும் வாய்த்த சீதையற்கும்
பரிவுடனே பட்டாபி ஷேகமது சூடி

(24) காணவென்று தசரதனர் கனபிரியத்தோடு
அறமுனிவ ருடனேசொல்லி நகர் அலங்கரியுமென்றார்

(25) அப்படியே ஆனதென்று அறமுனியும் உடனே
அயோத்தி நகரந்தன்னை அலங்கரித்து மிருந்தார்

(26) கூனி யிந்த சொல் கேட்டு கைகேகியிடமோடி
குத்திரமாய் வார்த்தைதனை க்ஷாத்திரமாய் சொன்னள்.

(27) கைகேகி தசரதரைக் கடிந்து மிக வெறுத்து
ஐயா ரகுபதியின் அபிஷேகம் பரதருக்கு என்றாள்

(28) மாதா சொன்ன வாக்கியத்தை மகிழ்ந்து ராமர் கேட்டு
பிதா வாக்கியம் நிறைவேற்ற லக்ஷ்மணரைக் கொண்டு

(29) மரவுரியைத்தான் தரித்து மகுடந்தனை வெறுத்து
வைதேகி அம்மனையும் கூட அழைத்துக்கொண்டு

(30) சுமந்திர மந்திரி விடும் தேரின் மேலே ஏறி
சித்திரகூட பர்வதத்தில் செழிக்க வந்து இருந்தார்

(31) ஸ்ரீ பரதர் அதுகேட்டு திகைத்தோடிவந்து
தந்தையார் விழுந்த துக்கம் தமயனுடன் சொன்னர்

(32) தம்பி சொன்ன வாக்கியத்தை தாசரதி கேட்டு
தந்தையரை தான் நினைத்து சலித்து மிக அழுதார்

(33) ஸ்ரீ ராமர் திருக்கையினல் செய்யும் கிரியை செய்து
தம்பியர்க்கு திருவடியை தானு மங்கே ஈந்தார்

(34) பரதருக்கு தேறுதலும் பரந்தாமர் சொல்லி
பஞ்சமியில் வருவேன் என்று பிரதிக்கினையும் செய்தார்

(35) தண்டகா வனந்தனிலே சீக்கிரமாய் நடந்து
பஞ்சவடி தீரத்திலே இருந்தார் ரகுராமர்

(36) சூர்ப்பனகை மூக்கறிந்து கரதூஷணனை வதைத்து
துஷ்டர்களை வெட்டியங்கே சூரத்தனங் காட்டி

(37) மாரீசனை விழவடித்து ஜடாயுவுக்கு மோக்ஷம் கொடுத்து
வாலிதனைப் போய்வதைத்து சுக்கிரீவ பட்டங்கட்டி

(38) வானரங்களுடன் கூடிவந்து தென்முனையில்
சேதுதன்னில் அணையைக்கட்டி லங்கைதனில் சேர்ந்து

(39) வாளரக்கன் முடியறிந்து மைதலியை மீட்டு
வாழும் விபீஷணர்க்கு மதித்த பட்டங்கட்டி

(40) அபவாதத்தால் மாதாவும் அனல்முழுகி ஏறி
களிப்புடனே காகுஸ்தனர் அடிக்கீழ்வந்து பணிந்தாள்

(41) அடிப்பணிந்த சீதையுடன் அமர்ந்த ரதமேறி
அடிஅணியழகி உனக்காக அடைத்த அணைஎன்று

(42) என்னுமந்த ஜானகிக்கு இங்குமங்கும் காட்டி
மஹாமுனிவர் பாரத்துவாஜர் கிரஹந்தனிலே வந்தார்

(43) வனவாஸம் போகும்போது மஹாமுனிவ ரோடே
திரும்புகாலில் புஜிப்போமென்று சொன்னதொரு வாக்கியம்

(44) தப்பாமல் புஜிக்கவேணும் மாருதியே இப்போ
என்தம்பி பரதருக்கு சொல்லிவாபோ என்றார்

(45) அபிராமர் உரைத்தலுமே மாருதியும் கேட்டு
வாயுவேக மனோவேகமாக அங்கே பறந்து

(46) அளவிலே விழுகிற பரதருக்கும் சொல்லி
மடுவில் நின்ற குகனுக்கும் வந்தனுமார் உரைத்தார்

(47) பாலடிசிலும் புஜித்துதேவி யுடன் இருக்கும்
பரந்தா மனிடத்தில்வந்து சேர்ந்தனுமான் இருந்தார்.

இன்னும்வரும்.

☞ R. S. சுப்பலக்ஷ்மீ அம்மாள்.

விநோத விருக்ஷமும் மோகினியும்.

குழந்தைகள்: தாதா! எங்களுக்கு இன்றையதினம் ஒரு கதை சொல்லுங்கள்.

தாதா: குழந்தைகளே! இன்றையதினம் உங்களுக்கு விநோதவிருக்ஷமும் மோகினியுமென்ற ஒரு வேடிக்கை கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

(ஒரு கதை).

முன்னொரு காலத்தில் அரங்காபுரம் என்ற ஒரு சிறு ஊரில் ஒரு ஏழை ஸ்திரீயும், அவள் பையன் இராமன் என்பவனும் காலங்கழித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அவளுக்குப் புருஷன் முன்னமேயே இறந்துபோய் விட்டான். இந்தப் பிள்ளையை பிரியமாய் வளர்த்துக்கொண்டு வந்தாள்.

இராமன், தகப்பன் இல்லாததினால் சோம்பேறியாயும் முட்டாளாயும் ஆய்விட்டான். வீட்டு விசாரம் என்பதே அவனுக்கு கிடையாது. அதனால் அவர்கள் மிகவும் ஏழையாய்ப்போய் வீட்டில் ஒரு வேளை அன்னத்திற்குக் கூடவழியில்லாமல்தவிக்கலானார்கள்.

அப்பொழுது இராமனைப் பார்த்துக் கண்ணீர் பெருக்கிக்கொண்டு அவன் தாய் இருக்கிற சமாசாரத்தைச் சொல்லி தங்கள் வீட்டுப் பசுமாட்டை விற்கவேண்டுமென்று சொன்னாள். இராமன் அவளைப் பார்த்து "நீ விசனப்படாதே, அம்மா! நான் கடைவீதிக்குப்போய் பசுமாட்டை விற்று வருகிறேன்" என்றுசொல்லிப் புறப்பட்டான். தாயும் இராமனுக்கு ஏழைத்தனத்தினால் இந்தமட்டும் புத்தி வந்ததே இனிமேல் நமக்கு நல்ல காலந்தானென்று நினைத்து மனமகிழ்ந்து, "அப்படியே சரி" என்று மாட்டை ஓட்டி அனுப்பினாள். அவன் சிறிது தூரம் போகையில் அங்கே ஒரு கிழவன் விதம் விதமாய் விநோதமான விதைகளை வைத்துக்கொண்டு எதிர்ப்பட்டான். இராமன் அவைகளைக் கண்ணுற்றதும் அவற்றின்மேல் ஆவல் பிறந்தது. அந்தக் கிழவனும் அதைக் கண்டுகொண்டு இந்த முட்டாள் பையனிடத்தில் தனக்கிஷ்டமானபடி வியாபாரம் செய்யலாமென்று நினைத்து "அடே பையா! அந்த மாட்டை எங்கே கொண்டுபோகிறாய்" என, இராமன் "இதை விற்கவேண்டும்" என்றான். "ஆனால் நீயந்த மாட்டை எனக்கு கொடுத்தால் நான் இந்த விதைகளெல்லாம் உனக்கு கொடுக்கிறேன்" என்று கிழவன் சொன்னான். பையனும் சந்தோஷத்துடன் சம்மதித்து, மாட்டை விட்டுவிட்டு விதைகளை துணியில் முடிந்துகொண்டு வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான். வந்ததும் அவன் தாய் நடந்த சங்கதிகளைக் கேட்டு மிகவும் துக்கமும் கோபமும்மேலிட, அவனை வலிய புடைத்து அந்த விதைகளை யெல்லாம் தோட்டத்தில் எறிந்துவிட்டாள்.

மறுநாள் காலமே இராமன் தோட்டத்தில் வந்து பார்க்க ஒரு பெரிய விருட்சம் புதிதாய் அங்கு வளர்ந்திருக்கக் கண்டான். அதன் உச்சி கண்ணுக் கெட்டவே யில்லை; அவன் கொண்டுவந்த விதைதான் ஒரு இரவில் முளைத்து அவ்வளவுபெரிய விருட்சமா யிருந்தது. அவனுக்கு வெகு ஆச்சரியமுண்டாகி உடனே மரத்திலேறிப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆவலுண்டாயிற்று. அவன் தாய் எவ்வளவு தடுத்துச் சொல்லியுங் கேளாமல் உடனே ஏற ஆரம்பித்தான். வெகு தூரம் ஏறிப் போகப் போக மரம்முடிவுக்கு வரவில்லை; அவனுக்கு மிகவும் களைத்துப்போய் விட்டது. கடைசியில் அதன் நுனியைக் கண்டுபிடித்தான்; அங்கே ஒருபுதிய ஊரிருந்தது; அதில் செடி விருட்சம் ஒன்றும் கிடையாது. வீடுகளுமில்லை. உயிர்ப்பிராணிகள் ஒன்றும் கிடையாது.

இராமன் உடனே தாய்சொன்ன வார்த்தையைத் தட்டி இங்கேவந்ததைப்பற்றி விசனப்பட்டு அழ ஆரம்பித்தான்.

உடனே ஒரு அழகிய பெண்ணொருத்தி அவனெதிரே தோன்ற அவனுக்கு மிகவும் ஆச்சரிய முண்டாயிற்று. அவள் "நீயார் இங்கெப்படி வந்தாய்" என,இராமன் தன்னுடையவிருத்தாந்தத்தையெல்லாம் சொன்னான்.

அவள் "உன்னுடைய தகப்பனைத் தெரியுமா" என, இராமன் எனக்குத் தெரியாது; எங்களம்மாவை அவரைப்பற்றிக்கேட்டால் அவள் அழ ஆரம்பிக்கிறாள்; ஆகையால் நான் அவளைக் கேட்கிறதில்லை என்றான். உடனே யவள் "எனக்குத் தெரியும் அந்தசமாசாரம் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் நீ ஆனால் ஒருவருடனும் சொல்லக் கூடாது. நான் ஒரு மோகினி நீ யாரிடத்திலாவது சொன்னால் கொன்றுவிடுவேன்" என்றாள். இராமன் மிகவும் பயந்து "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொல்ல, உடனே அவள் சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

உன் தகப்பன் வெகு நல்லவன் மிகவும் பணக்காரன் அவன் ஏழைகளைக் கண்டால் பிரியமாயுபசரிப்பான். ஒருவாரத்திற்கொருதரம் சுற்றியிருக்கிற ஏழைகளையெல்லாம் வரவழைத்து சாப்பாடு போடுவான். அவன் பெயர் சுற்றி வெகு தூரத்திற்கு எட்டியிருந்தது. ஒருராக்ஷஸன் இவன்பிரதாபத்தைக் கேள்விப்பட்டு அவனைக் கொன்று அவனுடையசொத்துக்களையெல்லாம் கொள்ளையிட்டுக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். உடனே அவன் தன் பெண்சாதியை யழைத்துக் கொண்டு அவனிடத்திற்கு வந்து "ஐயா! என்னை ரக்ஷியும். என்னுடைய சொத்துக்களையெல்லாம் ஒரு பூகம்பத்தில் போய்விட்டன, நான் ஒரு அநாதை" என்று கெஞ்ச, உன் தகப்பன் தன்வீட்டிலேயே இருக்கும்படி சொல்லி அவனுக்கு சாப்பாடு முதலியவைகளெல்லாம் கொடுத்து நடத்திவந்தான். ஒருநாள் இரவில் ராட்சசன் திடீரென்று ஓடிவந்து, இரண்டு மைலுக்கப்பால் ஒரு வெளிச்சத்தைக்காட்டி "அந்த ஊரில் நெருப்புப் பிடித்துக்கொண்டது என்று சொல்லி" உன்தகப்பனிடம் வேலையாட்களையெல்லாம் அங்கே உதவிக்கனுப்பும்படி சொன்னான். இவன் உடனே தன் வேலையாட்களில் இருவர் தவிர மற்றெல்லோரையும் அனுப்பிவிட்டான். உடனே அந்த ராட்சசன் உன் தகப்பன்பேரில்விழுந்து அவனைக் கொன்றுவிட்டு, வேலையாட்களையும் கொன்றுவிட்டு வீட்டிலிருந்ததை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு, உன்னையும் உன் தாயையும் கொல்ல வந்தான். அப்பொழுது நீ மூன்று மாதக்குழந்தை. அவள் அந்த ராட்சசன் காலில் விழுந்து கொல்லக்கூடாதென்று கெஞ்சினாள். உடனே யவன் அவளை உன்னிடத்தில் உன் தகப்பனார் சமாசாரத்தை சொல்லக்கூடாதென்று பயமுறுத்திவிட்டு அப்படிச் சொன்னால் அவளைக் கொன்றுவிடுவதாகச் சொல்லி உங்கள் வீட்டில் நெருப்பு வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டான். இப்பொழுது அவனிடத்தில் இருக்கிறதெல்லாம் உன்னைச் சேரவேண்டியது. அவைகளை உனக்கு வாங்கி கொடுப்பதற்கு உன்னை அந்தவிதைகளை வாங்கும்படி நான் செய்தேன். இந்த மரத்தை முளைப்பித்ததும் நான்தான். அவன் இந்த நிர்மாநுஷியமான ஊரில்இருக்கிறான். அவனை நீ கொல்லுகிறவரைக்கும் சும்மா யிருக்கக்கூடாது. உன் தாயிடத்திலும் நான் உன்னிடத்தில் சொன்னசமாசாரத்தைச்சொல்லக்கூடாதென்று சொல்லி அந்த ராட்சசன் வீட்டுக்கு வழியையும் காண்பித்து போய்விட்டாள்.

இராமன் அந்த வழியே போய் இராட்சசன் வீட்டு வாசலில் அவன் மனைவி உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டு மிகவும் பசியாயிருக்கிறது கொஞ்சம் சோறு போடவேண்டுமென்று கேட்டான். அவள், "அப்பா! என்புருஷன் ஒருராட்சசன், அவன்உன்னை இங்கே கண்டால்கொன்றுதின்றுவிடுவான்" என, அவன் கேளாமல் எப்படியாவது தனக்கு சோறுபோட்டு ரட்சிக்கவேண்டுமென்று கெஞ்சினான். உடனேயவள் அவனை இட்டுக் கொண்டு போய் சோறுபோட்டு இராட்சசன் வருகிற சமயத்தில் இவனை ஒருசிறிய அறையில் ஒளித்து வைத்தாள். கொஞ்ச நேரத்திற்கெல்லாம் ராட்சசன் வந்து "எங்கே நரமாமிச வாசனையுண்டாகிறது" என்று கேட்க, இராமன் நடுங்கிப்போய்விட்டான். அவள் அதெல்லா மொன்றுமில்லை யென்று சொல்லி அவனை அந்த மறக்கடித்து சோறுகொண்டுவந்து சாப்பிடச்சொன்னாள். இராமன் அவன் தின்கிற அளவை கதவின் துவாரத்தின் வழியாய்ப் பார்த்து ஆச்சரியப் பட்டுக்

கொண்டிருந்தான். சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் இராட்சசன் விலாப்புடைக்கத்தின்று ஒரு பெட்டைக்கோழியை எடுத்து, "முட்டையிடு" என்றான். உடனே அது ஒரு தங்க முட்டையிட்டது. இப்படியே அதை தனக்கு திருப்தியாகிற வரைக்கும் முட்டையிடச்சொல்லி, அவைகளை யெல்லாம் எடுத்து வைத்துவிட்டு தூங்க ஆரம்பித்தான். அவன் குரட்டை கோடையிடி முழக்கம்போலிருந்தது. இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இராமன், சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் மெதுவாய்த் தான் பதுங்கி யிருந்த விடத்தை விட்டுக்கிளம்பி அவனிடத்திற்கு சத்தப்படாமல் போய் அந்தக் கோழியை எடுத்துக்கொண்டு ஓட்டமாய் ஓடிவந்து மரத்திலிருந்து இரங்கி வீடு வந்துசேர்ந்தான். பிறகு அந்த கோழியை தங்க முட்டை யிடச்செய்து அவைகளை விற்று சௌக்கியமாய் இராமனும் அவன் தாயும் காலம் கழித்து வந்தார்கள். இப்படியே இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் சென்றன. பிறகு ஒருநாள் அந்தமரத்தைப் பார்க்கவே மோகினி ஞாபகம் வந்து அந்த இராட்சசனைக் கொல்லுவதாக வாக்குத்தத்தம்செய்ததை நினைத்துக் கொண்டான். உடனே அவன்தாய் என்ன சொல்லியும் கேட்காமல் மரத்தின் மேலேறி அந்த இராட்சசன் வீட்டுக்குப்போய் முன்போலவே அவன்மனைவி அங்கே உட்கார்ந்திருக்க கண்டான். அவளை இவன் சோறுபோடச்சொல்லிக் கேட்க முன்போலவே அவள் என் புருஷன் ஒரு இராட்சஸன் அவன் வந்தால் உன்னைக்கொன்று விடுவான் என்று மறுத்ததுமல்லாமல், முன்னே ஒரு பையனை உள்ளே இருக்கச்சொன்னதற்கு அவன் தங்களுடைய சொத்தில் ஒன்றைத்திருடிக் கொண்டு போய்விட்டானென்றாள். இவன் அவளை மிகவும் வேண்டி உள்ளேபோய் சாப்பிட்டு வந்து ஒளிந்து கொண்டிருந்தான். இராட்சஸன் வந்து முன்போலவே வயிறு நிரம்பத் தின்றுவிட்டு தன்னுடைய பணப்பைகளைக் கொண்டுவரச் சொல்லி எண்ணிப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு பிறகு அயர்ந்து நித்திரை போனான். சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் இராமன் மெதுவாய்க்கிளம்பி அப்பணப் பைகளிலிரண்டை எடுத்துத் தோள்மேல் போட்டுக்கொண்டு வெகு வேகமாய் வீடு வந்துசேர்ந்தான். உடனே அவர்கள் ஒரு நல்ல வீடு கட்டிக்கொண்டு முன்னிலும் அதிக சௌக்கியமாய் ஜீவனம்பண்ணி வந்தார்கள். இப்படியே நாலு ஐந்து வருஷங்கள் சென்றன. பிறகு ஒருநாள் அந்த மரத்தைப் பார்த்து இராட்சஸன் ஞாபகம் பிறந்து அவனை எப்படியாவது கொல்ல வேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு மூன்றாந்தரம் மரமேறிப் புறப்பட்டான். இராட்சஸன் வீட்டில் போய்ச் சேர்ந்து எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு ஒளிந் திருந்தான். அவன் ஒரு வீணையை எடுத்து வாசியென்று சொன்னபொழுதெல்லாம் அது தானாய் வாசித்தது. இராட்சஸன் நித்திரை போன பிறகு இராமன் அந்த வீணையைப் போய் மெதுவாகத் தொடவே அது மந்திர வீணையாதலால் எஜமானனே! எஜமானனே! யென்றுகத்த ஆரம்பித்தது. இராட்சஸன் விழித்துக் கொண்டான். இராமன் வீணையை எடுத்துக் கொண்டு ஓட்டம் பிடிக்க இராட்சஸன் வயறு நிரம்ப தின்று இருந்தபடியால் ஓடமுடியாமல் மெதுவாக துரத்திக் கொண்டு வந்தான். இராமனோ காற்றாய்ப் பறந்து வீடுவந்து சேர்ந்து மரத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான். இராட்சஸன் பாதிவழி இறங்கிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு ஒருகோடாலியைக் கொண்டு மரத்தை அடியில் வெட்டி வீழ்த்தினான். இராட்சஸன்

கீழேவிழுந்து இறந்துபோய் விட்டான். பிறகு அந்த மோகினி அங்கே வந்து இராமனையும் அவன்தாயையும் ஆசிர்வதித்துப் போய்விட்டாள். இவர்கள் வெகுகாலம் பணக்காரர்களாய் எல்லோருக்கும் உதவிசெய்து கொண்டு சவுக்கியமாய் வாழ்ந்துகொண் டிருந்தார்கள்.

தாதா: குழந்தைகளே! நாழிகையானபடியால் நித்திரை செய்யுங்கள் நாளையதினம் ஒரு புதியவேடிக்கை கதை சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னவுடனே குழந்தைகள் நித்திரை செய்ய பள்ளியறைக்குச்சென்றார்கள்:

முற்றிற்று

முக்கிய குறிப்புகள்.

எச். இ. லேடி ஆம்திலவர்களும சுதேச மாதர்களும்.

டிசம்பர்மீ 16உ சாயங்காலம் கிண்டியிலுள்ள விசித்திரமானவும், விஸ்தீரணமும், பற்பல விநோத விருட்சங்களும், செடிகளும் உள்ள கவர்ன்மெண்டு மாளிகையில் நமது எச். இ. லேடி ஆம்தில் அவர்கள் சென்னையிலுள்ள சுதேச மாதர்களை வரவழைத்து அவர்களுக்கு சிற்றுண்டி முதலியவைகளளித்தார்கள். அந்தச்சமயத்தில் ராணியார் லேடி ராமசுவாமி முதலியாரவர்களும் அவர் குமாரத்தியும், லேடி. பாஷியம் ஐயங்கா ரவர்களும் அவர் குமாரத்தியும், மிஸ்ஸஸ் திவான் பஹாதூர் வி. ராகவாசாரிய ரவர்களும் அவர் குமாரத்தியும், மிஸ்ஸஸ் கிருஷ்ணராவு அவர்களும் அவர் குமாரத்தியும், ராய்பஹாதூர் எதிராஜுலு பிள்ளையவர்களின் புத்திரியும், மருமகளும், மிஸ்ஸஸ் நஞ்சுண்டராவும் அவர் புத்திரியும், மிஸ்ஸஸ் பட்டா பிராமய்யரும் அவர் மருமகளும். மிஸ்ஸஸ் ரங்கப்பா அவர்கள், மிஸ்ஸஸ் பாலய்ய நாயுடு அவர்கள், மிஸ்ஸஸ் நாராயணசுவாமி ஐயரவர்கள் மிஸ் தி எம். சுவாமிநாதய்யரவர்கள், மிஸ்ஸஸ் கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள் முதலி மாதர்கள் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். அப்பொழுது பாம்பாட்டிகள் இவர்களைச் சந்தோஷிப்பதற்காக வரவழைக்கப்பட் டிருந்தார்கள். இவர்கள் தங்கள் பாம்புகளை பெட்டியிலிருந்து எடுத்து வெகு வேடிக்கையைக் காட்டினார்கள். (எட்டிஸென் போனகிராப்) அமேரிக்காதேசத்து எடிஸன் என்ற சாஸ்திரசிரேமணியால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பேசும் கீதவாத்தியம் என்ற நவீன கருவியின் இயக்கத்தைக் கண்ட நமது மாதர்கள் மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டார்கள். மேலும் காலஞ் சென்ற டி. முத்துசாமி ஐயருடைய பௌத்திரியும் மிஸ்டர் T. M. சுவாமிநாத ஐயருடைய குமாரத்தியு மாகிய மாது சிரோன்மணி இனிய குரலோசையினால் பாடியபாட்டை ஒற்றுக்கொண்டு இக்கருவிமறுபடியும் இப்பாட்டை சுரம்தவறுமல் அம்மாதின் குரலோசை பிரதிபலிக்கும்படியாக இக்கருவி கீதம்பாடினபொழுது அம்மாதர்கள் மிகுந்த ஆநந்தத்தை யடைந்தார்கள். வேடிக்கை யானபின் மாதர்களுக்கு லேடி ஆம்திலவர்கள் விதம் விதமாயும் ருசியுள்ளவுமான பற்

பல சிற்றுண்டிகளை ஏராளமாக கொடுத்தார்கள். யாவரும் சந்தோஷமாக பேசியபின் சபையிலிருந்து அவரவர்கள்தங்களிருப்பிடம்சென்றார்கள். நமது லேடி ஆம்திலவர்கள் இவ்வளவு பிரியத்துடன் இந்தியமாதர்களை வரவழைத்து அவர்களுடன் யாதொரு பெருமையின்றி பேசியது மிகவும் மெச்சத்தகுந்ததே. இவ்விதம் நம்மவர்களும் ஐரோப்பிய மாதர்களும் அடிக்கடி சேர்ந்து அந்நியோந்நியம் பாராட்டி வருவார்களாகில் ஐரோப்பியருடைய மேன்மையான குணங்கள் நம்மவர்களுக்கு தெரிவதுடன் ஐரோப்பியர்களுக்கும் நம்மவர்களுடையஎண்ணம்முதலியவைகளும் நன்றாகத்தெரியும் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை.

நமது கவர்னரும் பிரைமரி பிள்ளைகளும்.

நமது கவர்னரவர்கள் நாளது மார்ச்சுமாதத்தில் சென்னையிலுள்ள பிரைமரி பாடசாலை பிள்ளைகளைத் தமது மாளிகையில் வரவழைத்து சிற்றுண்டிகளைக்கொடுக்கப்போகிறதாக ஏற்பாடு செயதிருக்கிறதைக்கேட்க மிகச் சந்தோஷப்படுகிறோம். இந்த ஏற்பாடானது ஒவ்வொரு வருடமும் நிரந்தரமாய் நடந்துவரவும் தக்க ஏற்பாடுகளை நமது கவர்னரவர்கள் செய்து வருவதும் யாவரும் மெச்சத்தகுந்ததே. இவ்விதம் ஒருகவர்னரும் செய்ததில்லை. ஆகையால் இக்காரியத்தைச் செய்ய வந்த முதல்கவர்னர் லார்ட் ஆம்தில் அவர்கள்தான். சிறு குழந்தைகளுக்கு இராஜப்பிரதிநிதி அவர்களே இவ்விதம் செய்வதானது அவருக்கு சுதேச குழந்தைகளிடத்திலிருக்கும் அன்பையும் தயாளகுணத்தையும் காண்பிக்கின்றதல்லவா? இக்காரியம் வெகுவிமரிசையாகநடக்குமென்று கேட்க மிக மகிழ்வதுடன் குழந்தைகளைச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ள நமது கவர்னரவர்கள் மிக தயாள குணமுள்ள வர்களென்பது சொல்லாமலே யாவருக்கும் தெரியும்.

The fate of a brahman girl.

ஓர்பிராம்மணப்பெண்ணின் பரிதாபநிலைமை.

தஞ்சாவூரில் சில தினங்களுக்குமுன் ஓர் குழந்தையை கிணற்றிலெறிந்து கொன்றதாக அனுமானிக்கப்பட்ட இந்த பிராமண ஸ்திரீ கீழ் கோர்ட்டாரால் *மரணதண்டனை விதிக்கப்பெற்ற போதிலும் மாட்சிமை தங்கிய ஐகோர்ட்டார் இத்தண்டனையை மாற்றி ஆயுள்பரியந்தம் தீவாந்திர சிட்சை விதித்திருக்கின்றனர். அந்தோ பரிதாபம்! பார்த்தீர்களா? உயர் குலத்தில்

பிறந்தவளும் பதினெட்டு பிராயமுள்ள இந்தப்பெண் சிசுவதை புரிந்ததாக அனுமானிக்க நேரிட்டது யாது காரணம்? இதை இவள் செய்தாள் என்று திட்டமாய் ரூபிக்கத்தக்க சாட்சிக ளில்லாததினால் இவள் இந்ததண்டனையை யடைய நேரிட்டது பூர்வஜன்ம பாபமே. இந்தப் பரிதாபமான சிறுமியின் வயதையும் போதுமான சாட்சியமில்லாமையையும் மகாகனம் பொருந்திய கவர்ன்மெண்டார் கண்டு இவள்மேல் இரக்கங்கொண்டு இவள்விஷயத்தில் தீர்க்காலோசனை செய்து உலகத்தில் யாவராலும் கொண்டாடத் தகுந்த தயையைக் காண்பித்தால் மிகநலமாகவிருக்குமென்று நம்புகிறோம்.

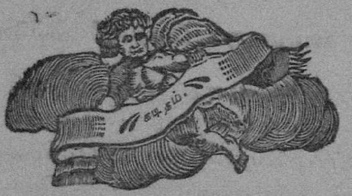

மகா கனம் பொருந்திய பத்திராதிபர் அவர்களுக்கு வந்தனம் செய்து எழுதிக்கொள்ளும் விண்ணப்பம்-

ஐயா !

நான் ஒரு இந்து போர்டிங் பெண் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்க விரும்பி விசாரித்து பார்த்ததில் சென்னை ராஜதானியில் போர்டிங் ஸ்கூல் பெண்களுக்கு இருக்கிறதாக தெரியவராதபடியால், தாங்கள் தயவுசெய்து தங்களுக்கு தெரிந்த விஷயத்தை மாதர் மனோரஞ்சனியில் பிரசுரித்தால் என்னைப் போலொத்த பெண்களுக்கு பெரிய உபகாரமாயிருக்கும்.

15—12—1902.
பாரிட் பந்தர்பேறு

☞ ருக்மணி.

KAWDER MOHIDIN & CO.,

முக்கிய கவனிப்பு.

எங்கள் கம்பெனியில் அநேகவிதமான வாச்சுகளும, பெரிய கெடியாரங்களும், டைம்பீசுகளும் பலவிதமான கடியார சங்கிலியும், சாரம்முதலான சாமான்களையும் மற்றக் கம்பெனியாரைப் பார்க்கிலும் வெகு குறைந்த விலைக்கு விற்றுவருகின்றோம். கனவான்கள் எவ்விதமான கெடியாரங்கள் கேட்டபோதிலும் எங்கள் ரூபில் எண்ணைபோட்டு டையம் செட் செய்து காரண்டி ஸ்டாம்பு பத்திரத்துடன் உடனே அனுப்புவோம். எங்களிடம் சாமான் வாங்குவோர்க்கு எங்களால் கொடுக்கும் இனாம் முதலானவை எங்கள் ஜெனரல் கேட்லாக்கால் தெரிந்து கொள்ளலாம். வேண்டுவோர் ½ அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம். விஷயம் இன்னதெனத் தெரியாமல் வீணாய் பணத்தைக் கொடுத்து ஏமாந்து மோசம் போகாமல் 30 வருஷம் அனுபோகமும் வெகு குறைந்த விலைக்கு விற்பவர்களுமாகிய எங்கள் கம்பெனியில் ஒருதரம் வியாபாரம் செய்து பாருங்கள்; வெகு ஆனந்தப்படுவீர்கள்

இதில் குறித்த நகைகள் தவிர இன்னும் அனேகவிதமான தங்க நகைகளும், ஜர்மீன வெள்ளி சுயமான வெள்ளி ஸ்வரப்பொன் இவைகளில் ஸ்திரீகள் அணியும்படியான எல்லாவித நகைகளும் தட்டு முட்டு சாமான்களும் கையிருப்பில்வைத்து விற்றுவருகின்றோம். இவையல்லது கனவான்கள் எவ்

விதமான நகைகள் வேண்டுமென்று கருதினபோதிலும் உத்திரவாத ஸ்டாம்பு பத்திரத்துடன் உடனே அனுப்பத் தடையில்லை ஆனால், எங்களிடம் வியாபாரம் செய்வோர்கட்கு மிகவும் சகாயவிலைக்கே கொடுத்து வருகின்றோம் மேலும் இக்காலத்தில் அனேக வேலையற்ற வீணர்கள் பத்திரிகைகளில் விளம்பரப்படுத்திவிட்டு வரும் ஆர்டரைக்கொண்டு கடைகள்தோறும் அலைந்து எங்களால் கழித்துவிடுகிற அடாஸ்களை விலைக்குவாங்கிக் கொஞ்சம் கிலிட்டு போட்டு அதிக லாபம் வைத்துக்கோண்டு கனவான்களுக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நகைகளை வாங்கி ஏமாந்து கனவான்கள் ஒருதரம் எங்களிடம் வியாபாரம் செய்துபாருங்கள். நன்மைத்தேடுங்கள்.

காதர்மொய்தீன் அண்டு கோ.,
கடியார வர்த்தகர்கள், ரீபேர்வேலை செய்பவர்கள்,
& பொன் வெள்ளி நகை வியாபாரிகள்.
குஜிலி, சென்னை.

இச்சமயம் தவறினல் எலக்டிரிக் என்னும்
தங்கநகை எச்சமயமும் கிடைக்காது.

THE MADRAS RIPON BOOK DEPOT.

மதராஸ் ரிப்பன் புஸ்தகசாலை,

273, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

இப்புத்தகசாலையில் வேதாந்த சித்தாந்தம், தருக்கம், கட்டளை, ஸ்மிருதி, இதிகாசம், புராணம், மான்மியம், தோத்திரம், இலக்கண இலக்கியங்கள், பிரபந்தம், கோவை, திருப்புகழ், வகுப்பு, வண்ணம், நிகண்டு, அகராதி, நீதிநூல், வைஷ்ணவ நூல்கள், ஷை தமிழ்ப்பாஷை தெலுங்கு எழுத்து வைஷ்ணவ நூல்கள், வடகலை சம்பிரதாய கிரந்தங்கள், பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், அந்தாதி, மாலை, வெண்பா, சதகம், வாசகம், கீர்த்தனை, ஜோதிடம், வைத்தியம், சங்கீதம், ஜாதிநூல்கள், படம், பூகோளம், பிராணி சரித்திரம், நாடகம், தமிழ் நாவல்கள், விநோதக் கதைகள், ஷேக்ஸ்பியர் நாடகக் கதைகள், சம்ஸ்கிருத நாடகக் கதைகள், நீதிக்கதைகள், ஸ்திரீகளுக்குரிய நூல்கள், அறிவு கொடுக்கத்தக்க நூல்கள், கீர்த்தி பெற்றவர்கள் சரித்திரம், ஆக்ட்டு புத்தகங்கள், கிறிஸ்துமதகண்டனம் (தமிழ் & இங்கிலீஷ்), பதிகம், திருவிளையாடல் சிவனடியார் சரித்திரங்கள், தனித்தனி 3 - பை, 2 - பை, 1 - பை புத்தகங்கள் முதலிய சகலவிதமான சுத்தப் பதிப்புப் புத்தகங்களும் கிடைக்கும். வெளியூரி லுள்ளவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் வி-பி. மூலமாய் அனுப்பப்படும்.

முழுப் புத்தக விளம்பரம் வேண்டுவோர் அடியிற் கண்டவருக்கு எழுதிக்கொண்டால் இனமா யனுப்பப்படும்:—

சை. சிவசங்கரசெட்டி, பி-ஏ.,
(காலஞ்சென்ற சை. இரத்தினசெட்டியார் குமாரர்)
சொந்தக்காரர்.
ரிப்பன் பிரஸ் & ரிப்பன் புஸ்தகசாலை,
273, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.